

Stín minulosti

Kristin Colli

Kristin Colli

Stín minulosti

Copyright

Autorka: Kristin Colli

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou

2016

ISBN:

978-80-7512-712-9 (ePub)

978-80-7512-713-6 (mobipocket)

978-80-7512-714-3 (pdf)

Příběh se odehrává v současné době v Los Angeles, kde velké přátelství mezi dvěma muži je to nejsilnější, co může být.

Pravda však vychází najevo nečekaně...

Kapitola 1: Velký případ

Krásná tmavovláška Emily Davisová se pomalu probouzela do překrásného rána, když do ložnice vešel pohledný muž – atlet, s retro sestřihem, v kostkované košili, kterou měl volně danou přes džínsy, a s ohrnutými rukávy u předloktí. V ruce držel nevelký podnos se snídaní. Manžel přinesl své ženě snídani až do postele a snědá kráska mu řekla s úsměvem na rtech:

„Miluju tě, miláčku!“

„Taky tě miluju,“ dovršil muž atmosféru, letmo ji políbil na čelo, ale záměrně mrknul na hodinky: Musím už jít... Měj krásný den... Pa.“

Naposledy svou ženu políbil a odešel.

Emily, již zcela probuzena, se pozorněji zadívala na podnos a najednou si všimla přehnutého papírku, volně umístěného hned vedle sklenice s pomerančovým džusem.

Se zájmem ho vzala do ruky a rozevřela.

„Všechno nejlepší k narozeninám... Moc tě miluju, lásko... Tvůj Matt.“

Emily to znovu vykouzlilo úsměv na tváři.

Šedesátiletý James Francis, s úzkými dioptriemi, seděl ve své kanceláři společně s Mattem a jeho o tři roky mladším partákem Jasonem. Typický kovboj tradičně přežvýkával žvýkačku v puse. Připadal si jako opravdový tvrdák, kterému nechyběl ani stylový kožený náramek, co se mu vyjímal na levém zápěstí.

Šéf z protidrogového se zkříženými prsty řekl mladým policistům:

„Něco pro vás mám!“

Sáhl po papírových deskách, co ležely na pravé straně stolu. Při otevření toho spisu vytáhl fotku s popisem pachatele, kterou pak posunul prstem dopředu. Matt vzal fotku do ruky.

„Ale...toho přece znám!“ Z fotky hned poznal tvář jistého drogového dealera a podíval se tázavě na šéfa.

„Právě, že znáš,“ odvětil Francis slovy. Někdo v tu chvíli zaklepal na prosklené dveře.

„Vstupte,“ nevrle vyzval Francis dotyčného dovnitř.

Do místnosti tak vtrhl černoch, kterému bylo kolem třiceti, se zavěšenou průkazkou na šňůrce, a v ruce nesl nějakou složku.

„Pane, tady je ta zpráva,“ podal mu do rukou spis a hned odešel.

Francis se obrátil znovu na své dva podřízené policisty a pokračoval:

„Takže si rozumíme...Toho musíme neprodleně sbalit...”

Oba dva policisté se zvedli ze židlí a zamířili ke dveřím. Jason uchopil kouli od dveří, otevřel je a vyšel na chodbu.

Matt se ještě pozastavil mezi dveřmi a otočil se na šéfa:

„Moje žena slaví dnes narozeniny. Nechcete přijít, Jamesi, na oslavu? Jste srdečně zvaný,“

„Uvidíme.... ale přesto děkuju,“ odpověděl s vděkem v hlase.

Kapitola 2: Narozeniny

Byl krásný večer a Matt pomáhal ženě se zavázanýma očima ven z vozu.

„Matte, jak dlouho budu mít na sobě ten šátek?“ usmívala se nic netušící Emily.

„Vydrž... Už tam jsme,“ vedl pomalu ženu do domu.

„Už můžeš,“ řekl s úsměvem Matt.

Když si Emily sundala šátek z očí, všichni dotyční vykřikli: „Překvapení!“

„Nevím, co říct...“ tvářila se Emily užasle v pohledu na tváře známých hostů, které sem sezval její manžel.

„Mám pro tebe ještě jedno překvapení,“ Matt vytáhl z kapsy u saka stříbrnou krabičku a otevřel ji.

Emily zůstala bez dechu doslova ohromená dárkem, když uviděla v malé krabičce krásné náušnice z bílého zlata s modrým kamínkem uvnitř.

„Líbí se ti?“ zeptal se jí Matt.

„Moc!“ Padla mu kolem ramen a políbila ho, na což všichni hosté zúčastněně zatleskali.

Před vchodovými dveřmi se Matt a Emily loučili s Jasonem a jeho blondatou přítelkyní Katie.

„Byl to moc krásný večer,” řekla jim s úsměvem blondýnka se zelenýma očima a v lehce vyzývavém outfitu.

„To já ti děkuju, Katie,” obejmula se kamarádkou.

„Jdeme, Katie?” naléhal na ni Jason.

„Jo... zatím...”

Pousmála se a odkráčela s přítelem rovnou k autu.

V ložnici se Matt vášnivě líbal s Emily. Emily přitom chtěla něco nutného říct manželovi:

„Matte, chci ti něco říct.”

„A co?” líbal ženu na tváři a pak na krku.

„Jsem těhotná!”

Matt zůstal poněkud zaražený.

„Cože?” podivil se Matt a lehl si na záda. Žena se k němu naklonila a rukou mu začala hladit hrudník.

„Ty nejsi rád?”

„Jo to tedy jsem, ale...”

„Ale?” nepřestávala ho hladit.

Matt začal gestikulovat rukou: „Jen to je na mě nějak rychlý..., víš?” podrbl se roztržitě na čele.

Emily ho ujistila slovy: „Neboj, bude z tebe skvělý otec,” pousmála se něj. Matt udělal totéž a zajel jí rukou do vlasů.

„Já... já... Strašně moc tě miluju!” hladil ji prstem po tváři.

Pak se znovu začali oddávat vášnivému milování.

Kapitola 3: Smrt si nevybírá

Uprostřed noci se ve velkém skladu, který pravděpodobně byl plný kokainu, mlátil namakaný borec v kožené bundě svázaného muže na židli s rukama dozadu, kde se mimo jiné také objevil velký a mocný „Jack Styl“. Drogový boss s výraznou pleší a ve svém tradičním tmavém obleku.

„Už toho nech!“ poručil s chmurnou tváří svému kumpánovi, který hodlal dotyčného znovu uhodit. Muž ho neprodleně poslechl a odstoupil pár kroků stranou.

Bezbranný hekající muž, klátící se na těžké kovové židli, se snažil přes proud krve rozeznat nově příchozího. Doufal v jiskřičku naděje.

Styles vyndal nezúčastněně z kapsy u kalhot stříbrnou minci.

„Dohoda...Co říkáš? Když padne orel, nechám tě žít, když padne panna...“ vyhodil minci do vzduchu, chytil ji a přitiskl na hřbet ruky.

„Ale ne. Smůla,“ pousmál se.

Cvrknutím palce vymrštil minci přímo k nohám svázaného, věnoval vše říkající pohled namakanému borci a vydal se pomalu znuřeným krokem pryč. Nasadil si sluneční brýle a vycházel ven z postranních dveří skladu, když padl jediný výstřel.

Jack Styles si s chutí zapálil svoji cigaretu a šel k černému vozu. Chlap, co tu stál, mu otevřel zadní dveře. Nasedl do auta, a když ten

druhý oběhl vůz a usedl na místo vedle řidiče, vůz se odpíchl z místa a zvrátil mračno prachu za sebou.

Již druhý den stáli policisté nad mrtvolou svého kolegy. James Francis nevěřícně postával nad tím bezvládným tělem přikrytým v tu chvíli plachtou a procedil mezi zuby k mladému blondákovi v uniformě, co stál kousek od něho:

„Napište to nějak do hlášení a sdělte to neprodleně rodině.“

„Jistě pane,“ pokýval hlavou policista.

Vzápětí Matt podlehl červenou policejní pásku a blížil se ke svému šéfovi.

„Tak koho nám zabili tentokrát?“

Francis však nereagoval, a tak se sklonil k mrtvole a odkryl plachtu. Na zdevastovanou tvář s dírou v hlavě nebyl příliš pěkný pohled. Poznal však svého spolupracovníka z protidrogového oddělení.

„Vyhlásili nám válku,“ řekl teď tiše James Francis, „je to další z nás. Je to policista...V tuhle chvíli již třetí oběť za poslední měsíc...“

Jason přiběhl k Mattovi, který stál před svým vozem s hlavou sklopenou a s rukama položenýma na kapotě.

„Je to v prdeli! Jak to tomu klukovi vysvětlím, že přišel o tátu,“ rozhazoval Jason rukama.

Matt ho ve vzteku popadl za košili.